

Most ágyúból lesz harang

– Bartha Ciupe Ernő szobrászművész –

– Hol végezted az egyetemet, és milyen kiállításaid voltak még?

– Kolozsváron végeztem 1998-ban. Számos kiállításom volt Kolozsváron, Magyarországon, Olaszországban. Igazából csak most kezdtem minden időmet a művészetnek szentelni. A szobrászat mellett más művészeti ágakkal is foglalkozom, de elsősorban szobrásznak tartom magam. Főként az organikus formák és anyagok érdekelnek – persze azért más anyagokat is felhasználok. Ebben az esetben szerves anyaggal dolgoztam, de az organikus formák is foglalkoztatnak, illetve ezek analógiája az ember és természet viszonyában.

– Ezt a szobrot megrendelésre készítetted?

– Igen is, meg nem is. Kisplasztikában már megvolt, és amikor Guttmann Szabolccsal beszélgettünk róla, megtetszett neki az ötlet. 1848-ra gondoltam, amikor megalkottam. Régen a harangból ágyút öntöttek. Most visszafordul a fo-

lyamat: ágyúból lesz harang. Az alkotás három dologra hívja fel a figyelmünket: emlékeztet, figyelmeztet és békét hirdet.

– *Meddig fog megmaradni ez a szobor? Hiszen olyan anyagból készült, amely nem bírja az időt, másrészt azt sem tudom, hogy milyen a hely szelleme...*

– Ezt mi sem tudjuk. Mivel ez a park még félkészen áll, és nem őrzik, bármi elképzelhető. Az időjárás viszontagságainak amúgy öt évig is ellenáll. Belül üres, lenolajjal van bekenve és tűz- és gombaállóval lekezelve. Ez lényegében egy héj, a széna egy vasszerkezetre van ráhordva, alul-felül háló tartja. De nem is az volt a cél, hogy időtálló legyen. Ez egy megújuló művészet, akármikor fel lehet újítani. Amikor öt-hat éve elkezdtem foglalkozni a szénával, pontosan ezt a ciklikusságot kerestem benne. Ráadásul nem sokan használják, nem annyira konvencionális. A széna nagy szabadságot ad nekem, gyorsan el lehet készíteni a szobrot, gyorsabban, mint bronzból vagy kőből, ugyanakkor óriásmakettként is használható. Ha egy térre meghirdetnek egy pályázatot, akkor én elvihetem úgy, ahogy van, s az emberek rögtön megbarátkozhatnak vele, nem kell egy kis makettet nézegetni, és nem kell éveket várni, amíg megvalósul egy nemesebb, tartósabb anyagból.

– *Tegnap, amikor erről beszélgettünk, nem tudtam elképzelni, hogy milyen lehet... Most, amikor megláttam, nagyon megtetszett, egyrészt mert nagyon ötletes, könnyen érthető, jó viszonyban van a mikrokörnyezettel, másrészt mert azt gondolom, hogy Nagyszebenben, Európa Kulturális Fővárosában egy magyar származású szobrásznak egy ilyen alkotása esetleg jelképpé is válhat.*

– Ezt majd eldönti a közvélemény meg az idő – nem az én dolgom, nem is tudom befolyásolni...

M. P.

